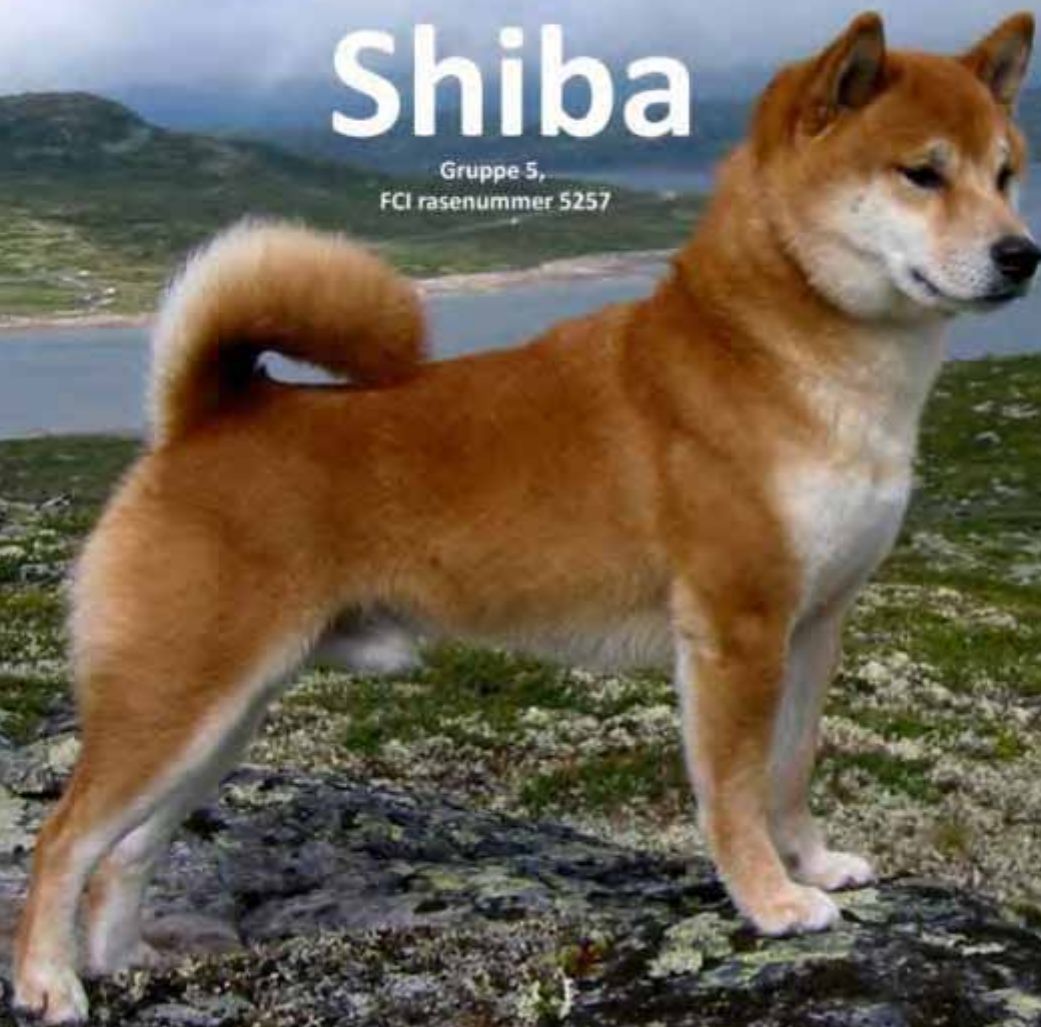

Rasekompendium

Shiba

Gruppe 5,
FCI rasenummer 5257

Med kommentarer fra
Norsk Shiba Klubb
23.03.2009

Forord

Norsk Shiba Klubb håper at rasekompendiet vil bli til glede og nytte for dommere, dommerelever, for oppdrettere og alle andre som er interessert i rasen. Målet er at vi i fremtiden kan få en bedømmelse og et oppdrett av hunder som kan komme opp mot det som er idealet i rasens hjemland Japan.

Komiteen har bestått av:

Kommentarene til standarden er utarbeidet av Norsk Shiba Klubb med følgende fagkomité:

Christen Lang

Helene Nordwall

Lena Sonefors

Tilpasning av fotografier, retegning av figurer, samt arbeid med utforming av kompendiet er utført av Harriet Skogen Gleditsch og Torstein Gleditsch. Korrekturlesning er utført av Gro Mandt.

Kompendiet ble sendt ut på høring til oppdrettere som er medlem av NSK. Styret i NSK, for perioden 2008-2009, godkjente og vedtok Shibaens rasekompendium den 23.03.2009.

NKKs Standardkomite godkjente rasekompendiet for Shiba den 11.06.2009.

Rasekompendiets oppbygging:

Kompendiet starter med en rasehistorikk som avsluttes med eksempler på bruk av rasen i dag. Deretter følger FCI standarden med utfyllende kommentarer fra NSK. FCI-standarden er gjengitt

ordrett, og starter med ordene: *"FCI-standard"* i kursiv. Kommentarer fra NSK er satt inn i fargede tekstbokser, og hver kommentar starter med ordene: *"Kommentar"*. På denne måten er det et tydelig visuelt skille mellom hva som er FCI standard og hva som er utfyllende kommentarer. Fotografier og figurer, samt deres undertekster, er å regne som en del av de utdypende kommentarene. Litteraturliste, kildereferanser, lister over fotografier og figurer er plassert bak i kompendiet.

Fotografier og figurer

Medlemmer av Norsk Shiba Klubb har bidratt med enkelte bilder. Andre er blitt forespurt og har gitt sin tillatelse til offentliggjøring.

Norsk Shiba Klubb

Stiftet 1998

www.norskshibaklubb.net

Innhold

Forord.....	1	Forlemmer.....	19
Innhold	2	Skuldre.....	19
Rasens historie.....	3	Baklemmer	20
Rasestandard for Shiba	8	Poter	20
Helhetsinntrykk.....	8	Bevegelser	21
Viktige proporsjoner	9	Pels.....	22
Adferd / temperament	9	Hårlag	22
Hodet	10	Farge.....	22
Skalle	10	Rød Shiba.....	24
Stopp.....	10	Sesam / viltfarget Shiba.....	25
Nesebrusk.....	10	"Black and tan" Shiba	26
Snuteparti.....	10	Størrelse og vekt.....	27
Lepper	11	Mankehøyde:	27
Tenner	11	Testikler.....	27
Kinn	12	Feil.....	28
Øyne.....	12	Fotografier	29
Ører	13	Figurer	30
Hals	15	Litteraturliste/Kilder	31
Kropp	15		
Hale.....	17		

Rasens historie

I Japan har det i uminnelige tider eksistert hunder av spisshund type med stående ører og ringlet hale. Forfedrene til disse hundene har innvandret til Japan fra Sørøst-Asia i forhistorisk tid. Det er funnet over 300 skjeletter av små og middelstore hunder som likner våre dagers hunder og som viser at disse hundene har vært uforandret i flere tusen år.

Ainoene som er Japans opprinnelige urinnvånere, kan spores tilbake ca 7000-8000 år før vår tidsregning. Denne epoken i Japans historie kalles "*Jomon-jin*" perioden og har fått sitt navn fra keramikken disse menneskene har etterlatt seg.

Fra skjellettfunnene som er funnet i Japan ser vi at de japanske hundene skiller seg noe fra *Canis Familiaris Palustris*, som er den mest kjente hunden som er funnet fra yngre steinalder i Europa. Forskjellene ser vi først og fremst i kraniet og dette kan tyde på at de asiatiske og europeiske hundene ikke har samme opphav.

Rundt 200 år før vår tidsregning ble Japan innvandret av mennesker av mongolsk avstamning. De bredte seg ut over landet og delvis fordrev de, delvis blandet de seg med urinnvånerne. Det samme gjaldt hundene deres.

Resultatet av denne blandingen av hunder regnes som forfedrene til våre dagers japanske raser. Et eksempel på hunder fra denne perioden kan vi se på en keramisk skulptur kalt "*Haniwao*" som er funnet i en grav fra perioden.

Foto 1 - Haniwao

Vi finner også hunder med stående ører og ringlet hale på diverse bronserelieffer fra samme tidsrom.

I dag har vi seks forskjellige opprinnelige Japanske raser som bare skiller seg fra hverandre ved mindre detaljer.

Dette gjelder spesielt i størrelse og farger. Japanerne kaller dem i utgangspunktet bare for "Den japanske hunden". Den største varianten er *Akita*, de mellomste hundene er *Kishu*, *Kai*, *Shikoku* og *Hokkaido*. *Shiba* er den minste varianten. Alle hundene ble og blir brukt til jakt, de størst til storvilt, mens *Shiba* er mest blitt benyttet til småvilt, spesielt til fasanjakt.

Figur 1 - Kart over Japan

Japan var lukket for all kontakt med verden utenfor egne landegrenser. Isolasjonen varte i 260 år, frem til USA i 1854 med makt åpnet landets havner. Den lange isolasjons-tiden førte til at landet lå langt tilbake i forhold til andre land når det gjaldt industriell utvikling, og japanerne ble derfor utålmodige etter så raskt som mulig å ta igjen denne utviklingen. Derfor ble alt nytt og vestlig høyt verdsatt, mens det som representerte den gamle, opprinnelige kulturen ble sett på som umoderne. Dette gjaldt også synet på landets hunder. Det kom stadig flere utenlandske hunder til landet. Disse ble høyt verdsatt og ofte blandet med de

opprinnelige hundene som derved ble truet med å forsvinne helt. I denne tiden var det kun jegere på avsidesliggende plasser som tok vare på og derved reddet disse hundene fra å bli oppblandet med de nye vestlige rasene.

I første del av det 20. århundre blomstret Japan opp både industrielt og økonomisk. Etter hvert ble det mer fokus på landets opprinnelige kultur, og interessen for de gamle hundetyperne våknet. En del ivrige mennesker satte i gang med å samle inn hunder fra forskjellige deler av landet for å prøve å redde restene av det som var igjen av den ekte japanske hunden.

Når det gjaldt Shiba befant disse hundene seg spesielt i regionene Shinshuu, Mino og Sanin og hadde navn fra disse distriktene: *Shinshuu Shiba*, *Mino Shiba* og *Sanin Shiba*.

For første gang ble det nå brukt spesifikke navn på de forskjellige variantene (rasene). *Akita* stammer fra provinsen med samme navn. *Kishuu*, *Hokkaido* og *Shikoku* fikk sine navn fra øyene de kom fra. Tidligere ble de bare omtalt som *Inu*, som betyr hund på japansk. Shiba er unntaket fra dette. Navnet kan ha flere betydninger på japansk. Det kan bety liten, eller navnet på en spesiell busk eller et kratt som om høsten får blader med en farge som ligner på Shibaens rød-brune pelsfarge. I uminnelige tider har små hunder fra *Nagano* området blitt kalt Shiba.

Foreningen *Nihon Ken Hozonkai*, forkortet i daglig tale til *Nippo*, ble grunnlagt i 1928, og er klubben for bevaring av Den japanske hunden. Regjeringen forsto hvor viktig det var å ta vare på den gamle kulturen, og deriblant de opprinnelige hunderasene. Disse

ble derfor spesielt beskyttet og erklært for nasjonalskatt. Dette skjedde for Shibaens del i 1936.

Etter dannelsen av Nippo ble det samlet inn hunder fra hele landet, spesielt fra fjellområdene, for at de skulle inngå i en stamme avlshunder, og resultatet ble til våre dagers rase.

Nippo opererer med en felles standard for alle rasene. Bare med små forskjeller beskriver den en stolt, modig og lydig hund med stor personlig integritet.

Japanerne selv ønsker at deres nasjonale raser skal være en naturlig vakker og verdig hund.

Da Japan kom med i den andre verdenskrigen, ble matvaresituasjonen i landet meget vanskelig, og det ble nesten umulig å holde hund. De fleste ble tvunget til å slutte med oppdrett, noe som førte til at mye av det innsamlede avlsmaterialet gikk tapt. Kun noen få ildsjeler fortsatte på tross av de vanskelige forholdene. Etter krigen herjet valpesyke og andre sykdommer. Uten tilgang til vaksiner hadde dette stor betydning for avlen. Nippos arbeid lå lenge nede i denne perioden; helt frem til 1948.

Hundene fra Mino- og Sanin-distriktet var da nesten utryddet, mens hundene fra Shinshuu distriktet hadde klart seg bedre. Det var hovedsakelig hunder fra dette distriktet som dannet grunnlag for rasen da avlsarbeidet ble tatt opp igjen etter krigen.

Selv i dag kan vi se genetiske trekk fra de forskjellige typene som ble benyttet ved dannelsen av rasen. Dette gjelder først og fremst en viss variasjon i hodet. Vi har noen hunder med litt mer markert

stopp og andre med en noe flatere stopp og litt lengre snuteparti. Begge disse variasjonene er fullt tillatt.

Den aller første hunden som vi kjenner navnet til i rasens historie, er *Hishihara*. Han var far til *Ishi*, som var født i 1930, og fra disse to hundene kommer alle nå levende Shiba.

Foto 2 – Ishi.

I Japan i dag er Shiba den mest utbredte hunderasen, og finnes i stort antall over hele landet. På Nippos årlige *Grand National*, (Hovedutstilling), stilles det ut ca 800 hunder. Alle hundene må først kvalifisere seg gjennom årets lokale utstillinger for å delta.

Etter krigen kom de første hundene til USA sammen med japanske immigranter og med hjemvendte amerikanere. På 1970-tallet kom rasen til Europa for første gang. De første eksemplarene av rasen

ble introdusert i Italia og i Sverige (1972). Sakte, men sikkert har rasen bredt seg ut over verden, og er i dag vel etablert på de fleste kontinenter. Interessen for rasen er økende verden over. Japanerne har etter hvert fått forståelse av hvor viktig det er å informere om rasen. Nippo har i mange år sendt ut spesialdommere både til USA og til Europa for å forelese om rasen, og dømme rasen ut fra japansk standard.

Til Norge kom de første hundene i 1987. Rasen har også her sakte men sikkert utviklet seg. Stammen vi har i Norge i dag er sammensatt av importerte hunder fra en rekke forskjellige land, spesielt fra England, Sverige, og Australia. I senere tid har hunder fra rasens hjemmeland, Japan, også hatt stor betydning for rasen i Norge.

Shiba er en utmerket familie-og selskapshund. Den kan delta i ulike aktiviteter som agility, lydighet og freestyle, for å nevne noe.

Foto 3 - En Shiba kan brukes til mye. Her ser vi en hund som trener agility.

Foto 4 - Her ser vi en Shiba som svømmer for å hente apporten.

Rasen egner seg godt som brukshund i forbindelse med jakt- og sporaktiviteter. En Shiba jakter som en støtende hund: den leter opp viltet og støkker det (dvs jager det opp), slik at det kommer på skuddhold for jegeren. I Norge brukes rasen til blant annet jakt på hjort, elg, rådyr, hare, storfugl og ryper. I Sverige har Shiba også deltatt på villsvinjakt.

Shiba egner seg også som sporhund. Vi har etter hvert mange Shibaer i Norge som er godkjente ettersøkshunder for skadet og felt vilt.

Foto 5 - En jaktshiba med sitt bytte: en nedlagt elg.

Foto 6 – En Shiba som jakter på storfugl og marker viltet som sitter i et tre.

Rasestandard for Shiba

- med kommentarer utarbeidet av Norsk Shiba Klubb

Innledende kommentar: Vi tar for oss og kommenterer punkt for punkt fra NKKs "Rasebeskrivelse for Shiba, Gruppe 5, FCI's rasenummer 257, av 15.06.1992". Den japanske standarden, som ligger til grunn for FCI's standard for rasen, gjelder for alle de japanske rasene: *Akita, Kishu, Kai, Shikoku, Hokkaido* og *Shiba*. Den japanske standarden er i utgangspunktet lik for alle rasene, med noen få avvik som gjelder hvordan halen bæres og farger. Se våre utdypende kommentarer under "Hale" side 17 og "Pels" side 22.

I våre kommentarer tar vi med hva som praktiseres i Japan i forhold til dømning av Shiba. Kapitlet "Rasens Historie" redegjør for bakgrunnen til "Den japanske hunden", og trekker linjer mellom tidligere tiders Shiba og den moderne Shiba slik den er i Norge, Norden, og i Japan i dag.

Teksten gjengitt fra rasestandarden innledes med ordene "FCI-standard" og NSKs kommentarer er i satt inn i fargede tekstbokser som innledes med "Kommentar". Feil er satt inn i rammer.

Helhetsinntrykk

Generelt:

FCI-standard: Under mellomstor, velproporsjonert, god benstamme med velutviklet musklatur. Sterk fysikk. I bevegelse rask, fri og vakker.

Kommentar: Idealet er en velbalansert hund, som gir et harmonisk helhetsinntrykk uten noen overdrivelse. Japanerne ønsker en hund

som utstråler stolthet og en naturlig skjønnhet. Kjønnspreget skal være meget tydelig.

Eksempler på godt maskulint uttrykk vises på foto 10 side 10.

Eksempler på et godt feminint uttrykk vises på foto 11 side 10, foto 17 side 13 og foto 26 side 24.

Foto 7 - Nippovinner tispe

Foto 8 - Nippovinner hann.

Viktige proporsjoner

FCI-standard: Forholdet mankehøyde : kroppslengde = 10:11.

Kommentar: Proporsjonene skal være 10:11. Men i Japan ser vi ofte høyt premierte hunder som er noe lengre enn dette idealet. Brysthøyden er 45-50 prosent av mankehøyden. Verken for høystilte eller for lavstilte hunder er ønskelig.

Foto 9 - Tispe med korrekte proporsjoner.

Et annet eksempel på korrekte proporsjoner vises på foto 30 side 26.

Adferd / temperament

FCI-standard: Trofast, livlig, oppmerksom.

Kommentar: En Shiba er en meget stolt hund, med stor personlig integritet. Den er lett-lært, men også med stor egen vilje. I Japan beskrives rasen med 3 ord: *Kan-I*, *Ryo-Sei* og *Soboku*. Det er vanskelig å oversette betydningen av disse ordene, men de beskriver en modig, stolt hund med stor indre styrke, kombinert med en naturlig skjønnhet.

Hodet

Skalle

FCI-standard: Bred skalle.

Kommentar: Bred og flat skalle er ønskelig.

Stopp

FCI-standard: Markert stopp med lett pannefure.

Kommentar: Verken for markert eller for flat stopp er ønskelig. Men vær oppmerksom på at det er tillatt med en viss variasjon, da dette er historisk betinget ut fra de forskjellige typene som ble samlet inn da rasen ble etablert etter annen verdenskrig, se "Rasens historie".

Nesebrusk

FCI-standard: Sort farge foretrekkes.

Kommentar: Leverfarget, eller lys farge på nesebrusken er en meget alvorlig feil.

Snuteparti

FCI-standard: Moderat, kraftig og avsmalende. Rett neserygg.

Kommentar: Snipete snuteparti er ikke ønskelig. Underkjeven skal være godt utviklet. Verken for langt eller for kort snuteparti er ønskelig.

Foto 14 side 11 viser et godt snuteparti.

Foto 12 side 10, foto 14 side 11 og foto 18 side 15 viser en god underkjeve.

Foto 10 - Maskulint hannhundhode med bred skalle og korrekte ører.

Foto 11 - Feminint tisperhode med vakre øyne. Bemerk korrekt rød farge og *Urajiro*.

Foto 12 - Markert stopp. Bemerk en god underkjeve og korrekt fremover-rettede ører.

Foto 13 - Noe mindre markert stopp. Bemerk korrekte skråstilte øyne.

Kommentar: Begge hodeformer, vist på foto 12 og 13, er fullt likestilt. Se kapittelet om "Rasens Historie" side 3.

Lepper

FCI-standard: Tettsluttende lepper.

Kommentar: Leppene skal være stramme, og leppefold er meget uønsket.

Foto 14 - Hannhund med godt snuteparti og stramme lepper. Bemerk korrekte ører og øyne og god underkjeve.

Tenner

FCI-standard: Sterke, saksebitt.

Overkjeve:

6 fortenner (incisiver), 2 hjørnetenner (canintenner), 8 forjeksler (premolarer), 4 jeksler (molarer).

Underkjeve:

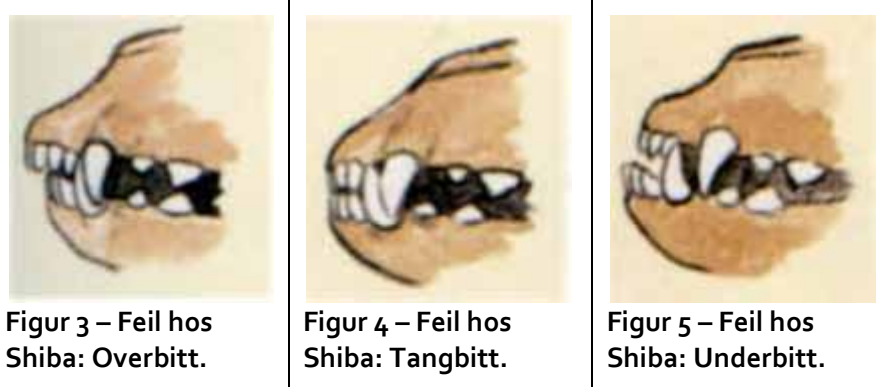
6 fortenner (incisiver), 2 hjørnetenner (canintenner), 8 forjeksler (premolarer), 6 jeksler (molarer).

Kommentar: En Shiba skal ha saksebitt og fullt tannsett. I Japan er man meget streng med tannmangel. Kun fulltannede hunder kan få "Excellent" i Japan. I Norden har vi ikke anledning til å være like

strenge som i Japan, på grunn av et begrenset antall individer innen rasen. Derfor kan vi akseptere mangel av P1 eller P2 (*premolar*). Vi ønsker at dommeren noterer antall manglende tenner på hundens kritikkskjema. Overbitt, underbitt og mangel av molarer er en alvorlig feil.

Figur 2- Korrekt saksebitt hos Shiba.

Kinn

FCI-standard: Velutviklede.

Kommentar: Godt utviklede kinn er et av rasens særtrekk.

Foto 15 - Tispe med meget gode kinn. Det er et av rasens karakteristiske trekk.

Øyne

FCI-standard: Relativt små, trekantede, mørk brune, skråstilte.

Kommentar: Øyenåpningens form er viktig for å gi rasen det rette asiatiske uttrykket. Disse skal være lett triangel-formede og skråstilte.

Foto 16 – Tispe med vakre øyne. Bemerk korrekte ører.

Figur 6 - Korrekt vinkel på øyeåpningen.

Figur 7 - Korrekt vinkel på øyeåpningen i forhold til ørene.

Figur 8 - Korrekt form på øyeåpningen.

Foto 11 side 10 og foto 13 side 10 viser korrekte øyne.

Ører

FCI-standard: Relativt små, trekantede, en anelse fremoverbøyde og stramt stående.

Kommentar: Ørestillingen er karakteristisk for rasen: Ørene har en noe fremover-rettet stilling som følger nakkebuen. Sett forfra skal ørespissen verken peke utover eller innover og den skal være lett avrundet og ikke for spiss. Det skal være bredde mellom ørene, de må ikke stå for tett sammen. Ørene skal ikke være lavt ansatte. De skal ikke være for små eller for store, og må stå i forhold til hodets øvrige proporsjoner. Figur 12 og 13 på side 14, viser eksempler på feil ørestilling hos Shiba.

Figur 9 - Tegning av korrekte ører hos Shiba sett forfra

Figur 10 – Tegning av korrekte fremoverrettede ører hos Shiba, sett fra siden.

Foto 17- Tispe med korrekte ører. Det er god avstand mellom ørene sett i forhold til øynene. Bemerk vakre øyne og godt kjønnspreg.

Flere eksempler på korrekte og gode ører hos Shiba kan sees på foto 10 side 10, foto 12 side 10, foto 14 side 11, foto 16 side 12 og foto 21 side 16.

Figur 11 - Korrekte ører sett forfra. Ørets ytre kant skal følge kinnet. Ørets spiss skal peke opp og være lett avrundet. Ørets størrelse må være i balanse med resten av hodet, og ørene må verken være for små eller for store.

Figur 12 – Feil hos Shiba: For lavt ansatte og vidstilte ører, der ørets spiss peker utover.

Figur 13 – Feil hos Shiba: For tett ansatte ører, der ørets spiss peker innover.

Hals

FCI-standard: Kraftig, sterk, i god balanse med hode og kropp.

Kommentar: En kraftig, middels lang hals er ønskelig. Halsen må ikke være tynn og lang, eller for kort, slik at det ser ut som om hodet sitter på skuldrene.

Foto 18 - Hannhund med korrekt hals. Bemerk korrekte fremoverrettede ører som følger nakke-buen. Bemerk en god underkjeve.

Kropp

FCI-standard: Kort og sterk rygg, bred og muskuløs lend. Brystkassen dyp med moderat buede ribben, buklinjen godt optrukket.

Kommentar: Shiba er en moderat vinklet hund. Den skal verken være for steil eller ha for mye vinkler bak.

Foto 19 - En korrekt, moderat vinklet Shiba-hann

Figur 14 - Tegning av rød tisper.

Figur 15 - Tegning av "black and tan" hann.

Foto 20 - Tisper med passe moderate vinkler foran og bak.

Foto 21 - Tisper med korrekte proporsjoner. Bemerke korrekte fremover-rettede ører.

Hale

FCI-standard: Høyt ansatt, kraftig, båret tett ringlet eller i en sigdformet bue over ryggen. Den skal være så lang at halsespissen når nesten til haseleddene.

Kommentar: Vær oppmerksom på at det er forskjell på FCI standard og den japanske *NIPPO*-standarden når det gjelder beskrivelse av halen hos Shiba. Sitat fra FCI standarden for Shiba: "båret tett ringlet eller i en sigdformet bue". I Nippos standard gjelder denne formuleringen for rasen *Akita*, og det fremgår tydelig i Nippo-standarden at det er ønskelig med åpen hale for Shiba.

Når det gjelder haleformen, mener vi at betegnelsen "sabelformet" beskriver haleformen bedre enn "sigdformet", som brukes i FCI-standarden. En sabel har en åpen bue og en sigd har en meget krum, lukket bue. I meget sjeldne tilfeller, også i Japan, ser vi hunder med en åpen sabelformet hale, se figur 17 og 19. Denne haleformen er ettertraktet i Japan.

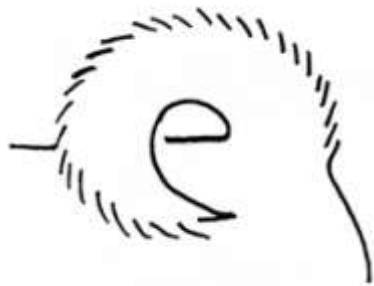
Foto 27 side 24 og foto 30 side 26 viser to ulike eksempler på godt ansatt og båret hale.

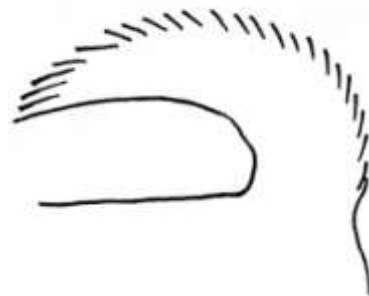
Figur 16 – Tegningen viser en korrekt hale og korrekt haleansatts. Haleansettingen hos Shiba er viktig. Halen må ikke være for lavt ansatt.

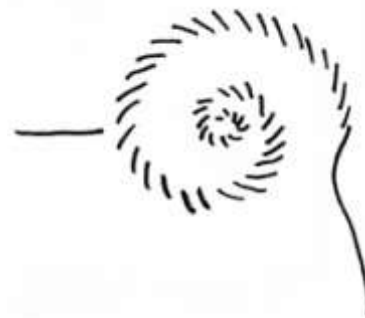
Figur 17 - Tegning av Shiba med sabelformet hale. Haleformen er korrekt og meget ettertraktet i Japan. Haleformen forekommer svært sjelden.

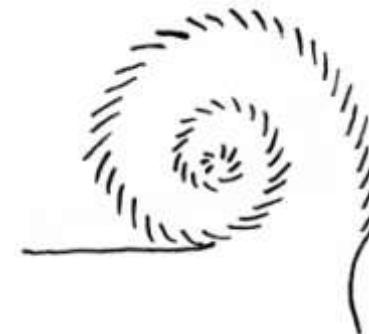
Figur 18 – Ønskelig hale.

Figur 19 – Ønskelig hale.

Figur 22 - Mindre akseptabel hale. For tett ringlet hale.

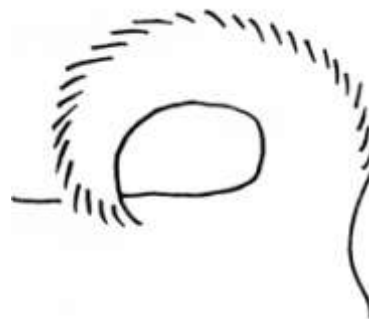
Figur 23 - Mindre akseptabel hale.

Figur 20 - Akseptabel hale.

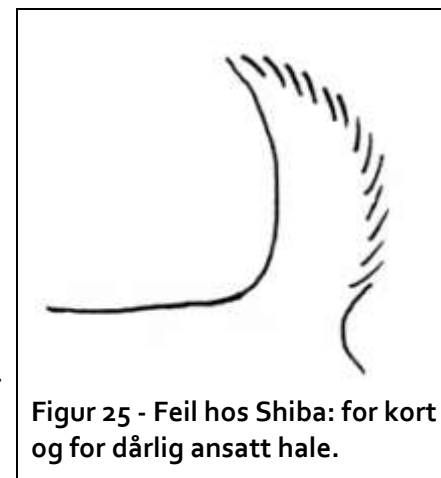

Figur 21 - Akseptabel hale.

24 - Mindre akseptabel hale.

Figur

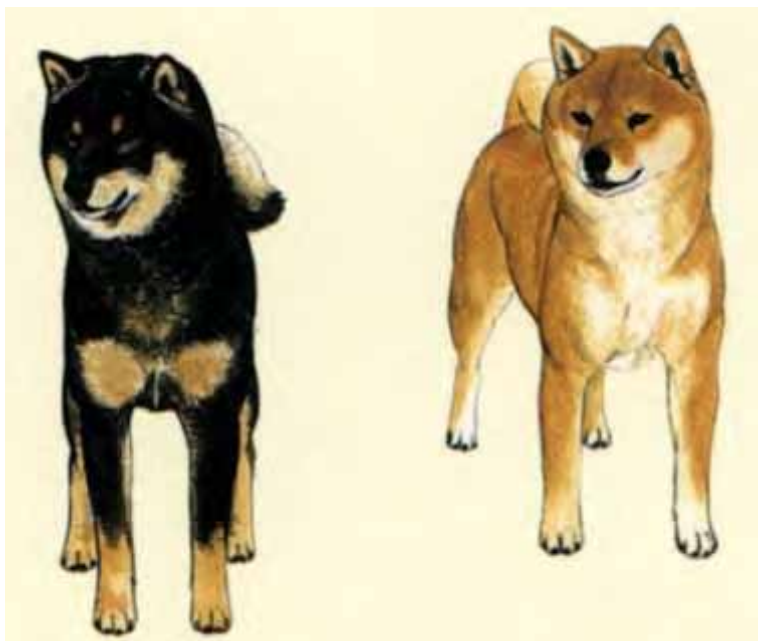
Figur 25 - Feil hos Shiba: for kort og for dårlig ansatt hale.

Forlemmer

Skuldre

FCI-standard: Moderat skråstilte, albueene ligger tett inntil kroppen. Rette ben sett forfra.

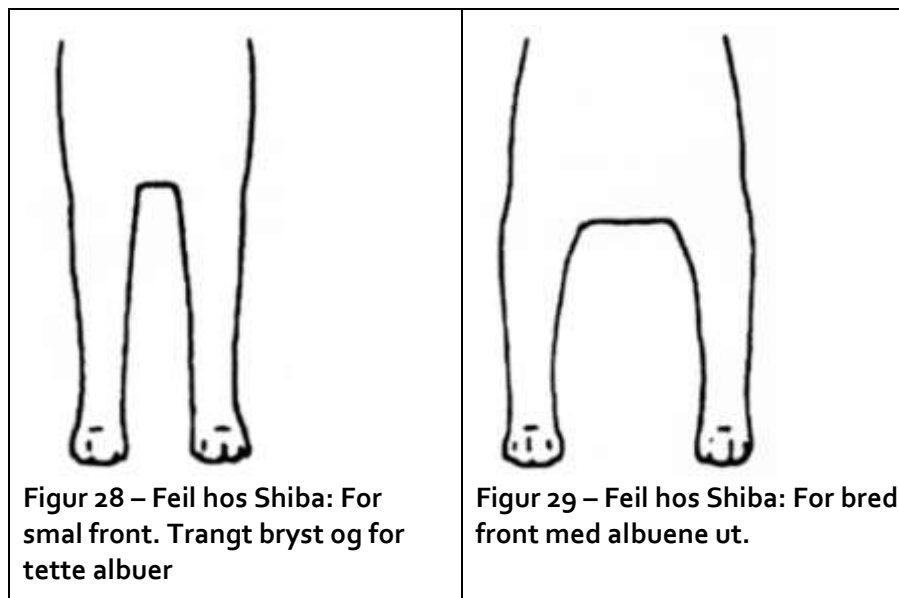
Kommentar: I Japan ser vi høyt premierte hunder med steil skulder og overarm. Dette er ikke ønskelig, men skal ikke bedømmes som en alvorlig feil. For brede fronter, utvridne albuer – figur 29, og hunder som tår inn i front er ikke ønskelig. Heller ikke for smale fronter – figur 28, eller franskstilte (utvridne) poter er ønskelig.

Figur 26- En hannhund og tisper med den korrekte H-formede fronten.

Figur 27 - Korrekt front.

Figur 28 – Feil hos Shiba: For smal front. Trangt bryst og for tette albuer

Figur 29 – Feil hos Shiba: For bred front med albue ut.

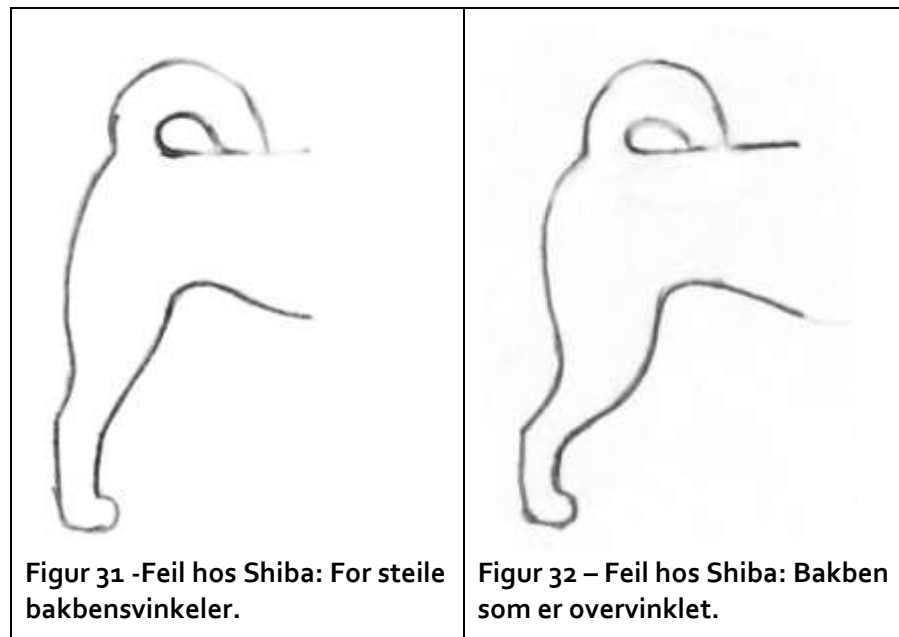
Baklemmer

FCI-standard: Lange overlår. Korte, men velutviklede underlår. Kraftige og sterke haser.

Kommentar: Shiba er en moderat vinklet hund. Den skal verken være for steil, eller ha for mye vinkler bak.

Figur 30 - Tegningen viser korrekte, moderate bakkensvinkler.

Figur 31 -Feil hos Shiba: For steile bakkensvinkler.

Figur 32 – Feil hos Shiba: Bakben som er overvinklet.

Poter

FCI-standard: Godt samlede og velvede. Tredeputene harde og elastiske. Neglene harde, mørk farge er ønskelig.

Kommentar: Potene skal være små og godt samlet. Flate eller langstrakte – også kalt harepoter - er feil. Foto 23 side 23 viser en Shiba med korrekte hvite sokker, og da er ofte klørene lyse. Det er ikke en feil.

Figur 33 - Shiba i trav.

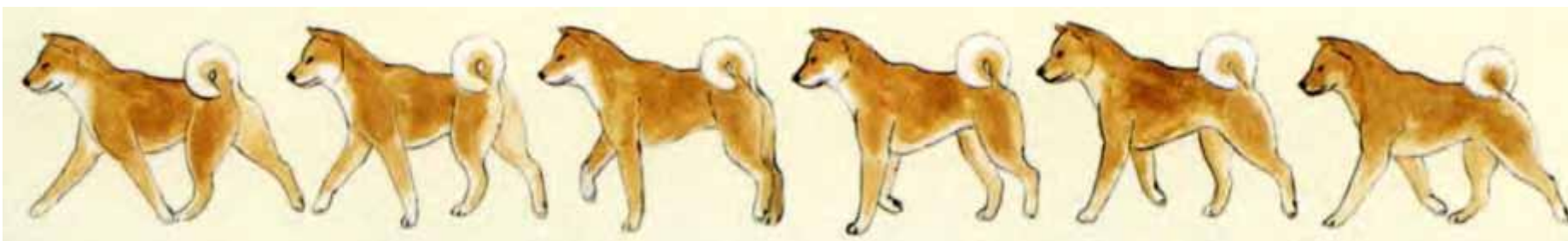
Bevegelser

FCI-standard: Lette og spenstige

Kommentar: En moderat vinklet Shiba har bevegelser tilpasset dette. Trippende bakbensaksjon er ikke ønskelig. I Japan legges det lite vekt på bevegelsene.

Foto 22- Gode bevegelser

Pels

Hårlag

FCI-standard: Harde og rette dekkhår, myk og tett underull. Pelsen på halen noe lang og utstående.

Kommentar: En utstående ytterpels er viktig. Pelsen må ikke være for kort eller bløt. Langhårete hunder kan forekomme, men dette er en meget alvorlig feil hos Shiba og disse hundene skal ikke premieres.

Farge

FCI-standard: Rød; "black and tan" ; sesam; sort sesam; rød sesam.

Definisjon av fargen sesam:

Sesam: Jevn blanding av hvite og sorte hår.

Sort sesam: Mer sorte enn hvite hår.

Rød sesam: Grunnfargen røde hår, blandet med sorte hår.

Alle farger skal ha «Urajiro»: hvitaktig pels på siden av snuten og på kinnene, på undersiden av kjeven og nakken, på brystet og maven, på undersiden av halen samt på innsiden av bena.

Kommentar: Sort sesam er en hund med grå underpels. Rød sesam er en hund med rød underpels. *Urajiro* er betegnelsen på de kremfargede tegningene. De skiller seg fra hvite tegninger i pelsen.

Urajiro:

Det vil si kremfargede tegninger i pelsen:

- på siden av snuten, på kinnene og på haken
- på undersiden av kjeven, strupen og nakken
- på brystet og maven / under buken

- på undersiden av halen
- på innsiden av bena.

Sesam og de sorte hundene har noen avvik: De har sjelden *Urajiro* på hele brystet eller buken.

Urajiro er et av Shibaens særtrekk. Det er viktig for Shibaens helhetsinntrykk at den har en god *Urajiro* og god kontrast mellom hovedfargen og de kremhvite tegningene.

Foto 11 side 10, foto 26 side 24 og foto 27 side 24 viser korrekt *Urajiro* og korrekt rød farge på pelsen.

Foto 29 side 24 viser korrekt *Urajiro* hos en sesam-farget.

Foto 31 side 26 korrekt *Urajiro* hos en "black and tan"-farget.

Hvite tegninger:

En Shiba får lov å ha hvite tegninger

- på frambena opp til albuen
- på bakbena opp til hasen
- samt en liten hvit tupp på halen

Det bør ikke være fargeprikker (sorte eller røde) på strømpene, men dette anses ikke som en stor feil.

En sort Shiba med hvite strømper som dekker der tan-fargen skulle ha vært, er ikke å foretrekke, fordi den vil gi et sort og -hvitt helhetsinntrykk. På utstilling i Japan ser vi ytterst sjelden hunder med hvite strømper, men vi ser oftere hunder med små hvite sokker på frambena. På japansk heter det *Tabi*, som betyr snøsko. Hvite tegninger kan forekomme på snute og hals, og som flekker på deler av kroppen, men dette er ikke tillatt. Helt kremfargede Shiba forekommer, men stilles ikke ut i Japan.

Foto 23 - En Shiba med små hvite sokker, *Tabi* på japansk, som betyr snøsko. Dette er ikke feil. Bemerk en hund med hvite sokker eller strømper har ofte lyse klør.

Foto 24 - En "black and tan" tisper med de karakteristiske kremfargede tegningene på brystet, kalt falk. Her har tisper en dobbeltfalk.

Foto 25 - Her ser vi en "black and tan" Shiba med hvite strømper med maksimalt tillatt lengde. Bemerk at et helhvitt bryst som på denne hunden, er meget sjelden hos en "black and tan", men det er ikke en feil.

Kommentar: Foto 25 viser en "black and tan"-tisper med de tillatte hvite strømpene på frambena opp til albuen, og på bakbena opp til hasen. Dette er tillatt, men ikke ønskelig. Det gjelder spesielt for "black and tan"-hundene, fordi slike hvite strømper vil dekke det området som skal være tan-farget. Slike hvite sokker vil gi hunden et sort og hvitt helhetsuttrykk, noe som ikke er ønsket. Sorte eller røde prikker i de hvite strømpene er ikke ønskelig, men det er ikke feil.

Rød Shiba

Kommentar: En korrekt rød Shiba skal ha en orangerød (appelsinrød) farge. Den skal ikke være brun eller beige. En noe lysere hund er tillatt, men en intens rød farge er å foretrekke.

Kommentar: Sort maske sees av og til hos valper, men den forandrer seg når hunden vokser, og skal ikke finnes hos den voksne hunden. Det er en alvorlig feil på en voksen, rød eller sesam hund.

Foto 26 – Tispe med god rød farge og *Urajiro*. Bemerk et feminint uttrykk.

Kommentar: Noen sorte dekkhår hos en ellers rød hund er tillatt. Hvit maske hos en ung rød hund er ikke ønskelig. En noe avbleket farge på snute er dog tillatt hos en gammel hund. Sort haletupp er ikke ønskelig hos en rød hund, men det er ingen stor feil. Vi ser ofte dette hos røde hunder med en del sorte hår i pelsen. Noen sorte hår på kroppen er tillatt hos en ellers rød hund. Disse hundene er ikke sesam, de regnes som røde i Japan.

Foto 27 - Hannhund med korrekt rød farge og *Urajiro*. Bemerk korrekt ansatt og båret hale.

Sesam / viltfarget Shiba

Foto 28 - Sesam / viltfarget tisper. Bemerk spesielt de sorte hårene i pannen som gir det rette uttrykket hos en sesamfarget Shiba. Sesam skal ha rød snute og rød farge på frambena opp til albuen, og på bakbena opp til hasen.

Kommentar: Det er rød sesam som gjelder for Shiba. Se kapitlet "Rasens historie" om Den japanske hunden (felles standard for alle rasene). En korrekt sesam Shiba har en rød eller grå underpels og sorte dekkhår fra pannen til halen, unntatt på snuten, på forbena opp til albuen og på bakbena opp til hasen. Den skal ha *Urajiro* som hos en helt rød hund, men den har ofte en del sorte hår på halsen. Sort sadel må ikke forekomme, det er en alvorlig feil. De sorte hårene skal være jevnt fordelt som vist på foto nr. 28 og 29 over.

Foto 29 - Sesam / viltfarget hannhund med utmerket *Urajiro*.

“Black and tan” Shiba

Foto 30 – En “black and tan”-hannhund med korrekte tegninger.
Bemerk: Korrekte proporsjoner og en godt ansatt og båret hale.

Kommentar: Dette er egentlig en “tri-colour”-hund på grunn av de kremhvite tegningene (*Urajiro*), som alle fargevariantene må ha. I Japan kalles fargen bare sort. Tan-fargen (intens rød farge, ikke brun eller beige) skal finnes:

- på siden av snuten, som to merker over øynene; Japanerne kaller disse merkene for dobbeltøyne, og på innsiden av ørene
- på frembena fra poten og et stykke oppover mellomhånden
- på bakbena fra poten opp til hasen
- tan-farge kan også finnes på undersiden av halen et stykke mot halespissen.

Foto 31 – “black and tan” -tispe med korrekte tegninger og *Urajiro*.
Bemerk at den grå underpelsen skinner igjennom.

Den sorte pelsen skal ha et rødskjær (rust), og må ikke være blåsort. Underpelsen skal skimtes gjennom overpelsen, spesielt på hals og nakke og den er enten rød eller grå. Dette ser vi hvis vi fører en hånd mot hårene.

Tegningene må være klare, og det er viktig med den rette balansen mellom fargene hos en sort hund. Den må verken gi et for helsort (mørkt/grumsete) helhetsinntrykk, eller være for utflytende i tegningene. Hunden skal heller ikke gi et sort-hvitt eller sort-tan inntrykk. Sorte hunder har som regel en eller to kremhvite tegninger i brystet som likner en falk, og er mer eller mindre hvit på buken. Foto 24 side 23 viser en dobbeltfalk.

Størrelse og vekt

Mankehøyde:

FCI-standard: Hannhunder: 40 cm, +/- 1,5 cm. Tisper: 37 cm, +/- 1,5 cm.

Testikler

FCI-standard: Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Feil

FCI-standard: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

Feil:

- Skyhet
- Manglende kjønnspreg
- Bittfeil (over- eller underbitt)
- Tannbortfall

Diskvalifiserende feil:

- Aggressivitet
- Ikke ståører
- Hengende eller kort hale

Kommentar: Feilene nevnt ovenfor er å anse som alvorlige feil. I kommentarfeltene nedenfor påpeker vi ytterligere feil som kan forekomme hos rasen.

Kommentar: Idealet er en fulltannet hund. Mangel av premolar 1 (P₁) eller P₂ bør det ikke trekkes for. Det trekkes en premiegrad for mangel av flere enn 4 premolarer.

Kommentar: En langhåret pels kan forekomme og det er en alvorlig feil. En hund med slik pels kan ikke premieres. Helhvite (dvs kremfargede) hunder kan heller ikke premieres.

Kommentar: Leverfarget eller lys farge på nesebrusken er en alvorlig feil. En hund med denne fargen på nesebrusken vil ikke kunne få excellent i Japan.

Fotografier

Foto 1 - Haniwao	3
Foto 2 – Ishi	5
Foto 3 - En Shiba kan brukes til mye. Her ser vi en hund som trener agility.....	6
Foto 4 - Her ser vi en Shiba som svømmer for å hente apporten.	6
Foto 5 - En jaktshiba med sitt bytte: en nedlagt elg.	7
Foto 6 – En Shiba som jakter på storfugl og marker viltet som sitter i et tre.	7
Foto 7 - Nippovinner tisper.....	8
Foto 8 - Nippovinner hann.....	8
Foto 9 - Tispe med korrekte proporsjoner.	9
Foto 10 - Maskulint hannhundhode med bred skalle og korrekte ører.....	10
Foto 11 - Feminint tisehode med vakre øyne. Bemerk korrekt rød farge og Urajiro.	10
Foto 12 - Markert stopp. Bemerk en god underkjeve og korrekt fremover-rettete ører.....	10
Foto 13 - Noe mindre markert stopp. Bemerk korrekte skråstilte øyne.	10
Foto 14 - Hannhund med godt snuteparti og stramme lepper. Bemerk korrekte ører og øyne og god underkjeve.....	11
Foto 15 - Tispe med meget gode kinn. Det er et av rasens karakteristiske trekk. ...	12
Foto 16 – Tispe med vakre øyne. Bemerk korrekte ører.....	12
Foto 17- Tispe med korrekte ører. Det er god avstand mellom ørene sett i forhold til øynene. Bemerk vakre øyne og godt kjønnspreg.	13
Foto 18 - Hannhund med korrekt hals. Bemerk korrekte fremover-rettete ører som følger nakke-buen. Bemerk en god underkjeve.	15
Foto 19 - En korrekt, moderat vinklet Shiba-hann.....	15
Foto 20 - Tispe med passe moderate vinkler foran og bak.	16

Foto 21 - Tispe med korrekte proporsjoner. Bemerk korrekte fremover-rettete ører.	16
Foto 22- Gode bevegelser	21
Foto 23 - En Shiba med små hvite sokker, Tabi på japansk, som betyr snøsko. Dette er ikke feil. Bemerk en hund med hvite sokker eller strømper har ofte lyse klør.	23
Foto 24 - En "black and tan" tispe med de karakteristiske kremfargede tegningene på brystet, kalt falk. Her har tispene en dobbeltfalk.....	23
Foto 25 – Her ser vi en "black and tan" Shiba med hvite strømper med maksimalt tillatt lengde. Bemerk at et helhvitt bryst som på denne hunden, er meget sjelden hos en "black and tan", men det er ikke en feil.	23
Foto 26 – Tispe med god rød farge og Urajiro. Bemerk et feminint uttrykk.....	24
Foto 27 - Hannhund med korrekt rød farge og Urajiro. Bemerk korrekt ansatt og båret hale.....	24
Foto 28 - Sesam / viltfarget tispe. Bemerk spesielt de sorte hårene i pannen som gir det rette uttrykket hos en sesamfarget Shiba. Sesam skal ha rød snute og rød farge på frambena opp til albuen, og på bakbena opp til hasen.	25
Foto 29 - Sesam / viltfarget hannhund med utmerket Urajiro.....	25
Foto 30 – En "black and tan"-hannhund med korrekte tegninger. Bemerk: Korrekte proporsjoner og en godt ansatt og båret hale.	26
Foto 31 – "black and tan" -tispe med korrekte tegninger og Urajiro. Bemerk at den grå underpelsen skinner igjennom.....	26

Figurer

<i>Figur 1 - Kart over Japan</i>	4
<i>Figur 2- Korrekt saksebitt hos Shiba.</i>	11
<i>Figur 3 – Feil hos Shiba: Overbitt.</i>	11
<i>Figur 4 – Feil hos Shiba: Tangbitt</i>	11
<i>Figur 5 – Feil hos Shiba: Underbitt.</i>	11
<i>Figur 6 - Korrekt vinkel på øyeåpningen.</i>	12
<i>Figur 7 - Korrekt vinkel på øyeåpningen i forhold til ørene.</i>	12
<i>Figur 8 - Korrekt form på øyeåpningen.</i>	12
<i>Figur 9 - Tegning av korrekte ører hos Shiba sett forfra</i>	13
<i>Figur 10 – Tegning av korrekte fremoverrettede ører hos Shiba, sett fra siden</i>	13
<i>Figur 11 - Korrekte ører sett forfra. Ørets ytre kant skal følge kinnene. Ørets spiss skal peke opp og være lett avrundet. Ørets størrelse må være i balanse med resten av hodet, og ørene må verken være for små eller for store.</i>	14
<i>Figur 12 – Feil hos Shiba: For lavt ansatte og vidstilte ører, der ørets spiss peker utover.</i>	14
<i>Figur 13 – Feil hos Shiba: For tett ansatte ører, der ørets spiss peker innover</i>	14
<i>Figur 14 - Tegning av rød tisper</i>	16
<i>Figur 15 - Tegning av "black and tan" hann.</i>	16
<i>Figur 16 – Tegningen viser en korrekt hale og korrekt haleansats. Haleansettingen hos Shiba er viktig. Halen må ikke være for lavt ansatt.</i>	17
<i>Figur 17 - Tegning av Shiba med sabelformet hale. Haleformen er korrekt og meget ettertraktet i Japan. Haleformen forekommer svært sjelden.</i>	17
<i>Figur 18 – Ønskelig hale</i>	18
<i>Figur 19 – Ønskelig hale.</i>	18
<i>Figur 20 - Akseptabel hale</i>	18
<i>Figur 21 - Akseptabel hale</i>	18

<i>Figur 22 - Mindre akseptabel hale. For tett ringlet hale.</i>	18
<i>Figur 23 - Mindre akseptabel hale.</i>	18
<i>Figur 24 - Mindre akseptabel hale.</i>	18
<i>Figur 25 - Feil hos Shiba: for kort og for dårlig ansatt hale.</i>	18
<i>Figur 26- En hannhund og tisper med den korrekte H-formede fronten.</i>	19
<i>Figur 27 - Korrekt front.</i>	19
<i>Figur 28 – Feil hos Shiba: For smal front. Trangt bryst og for tette albuer</i>	19
<i>Figur 29 – Feil hos Shiba: For bred front med albuen ut</i>	19
<i>Figur 30 - Tegningen viser korrekte, moderate bakbenvinkler.</i>	20
<i>Figur 31 -Feil hos Shiba: For steile bakbenvinkler.</i>	20
<i>Figur 32 – Feil hos Shiba: Bakken som er overvinklet.</i>	20
<i>Figur 33 - Shiba i trav</i>	21

Litteraturliste/Kilder

Vi angir vår bruk av eksternt materiale i [klammeparenteser] i listen nedenfor. For eksempel slik: [Foto 1, side 1]

“The Shiba Journal Volume III Number IV March-April 1990”, Editor: Susan Houser, Publisher: Gretchen Haskett

“The Tail of The Japanese Dog – Part X of our series on “Nihon Ken Hyakka” by Hajime Watanabe” (Page 6, 7, 8, 13, 41)

By Susan Houser

Diagram 1: (desirable, page 6) [Figur 18, side 18]

Diagram 2: (less acceptable, page 6) [Figur 22, side 18]

Diagram 3: (less acceptable, page 6) [Figur 23, side 18]

Diagram 4: (less acceptable, page 6) [Figur 24, side 18]

Diagram 5: (desirable, page 6) [Figur 19, side 18]

Diagram 6: (acceptable, page 6) [Figur 20, side 18]

Diagram 7: (acceptable, page 6) [Figur 21, side 18]

Diagram 8: (fault, page 6) [Figur 25, side 18]

“The Shiba Journal Volume VI Number IV April 1993”, Editor: Susan Houser, Publisher: Gretchen Haskett

“Face, Body Shape, & Coat -The Major Points In Evaluating Purity” (Page 45-52)

By Eiji Komada D.V.M Nihon Ken Hozonkai Assistant Chief Judge.

Photo Collage page 46, Photo number 2 [foto 14, side 11] *and Photo number 9* [Foto 20, side 16]

“The Shiba Journal Volume IX Number II Spring 1996”,

Editor and Publisher: Gretchen Haskett

“An Analysis of the Watanabe Commentary for Judges and Breeders – Part VI – The Legs and Torso” (Page 6,8,10,11,18,53)

By Susan Houser

Diagram B, page 8 [Figur 27, 28, 29, side 19]

Japanese Kennel Club: "The Illustrated Breed Standards" Volum II, April 2006

Editor: Standards Committee of the Japan Kennel Club. Publisher: Takemi Nagamura. Illustration: Yoko Yamamoto.

"*The Shiba*"- *Illustrations* (Sheet Number 6). [Figur 2, 3, 4 og 5 side 11.], [Figur 9 og 10, side 13] [Figur 14 og 15, side 16] [Figur 17, side 17] [Figur 26, side 19] [Figur 33, side 21]

Nihon Ken Honzonkai (NIPPO)

Fotografi av en keramikkfigur, *Haniwao*, brukes i *NIPPO*s logo og på forsiden av deres klubbmagasin [Foto 1, side 3]

"**The Total Shiba**", Alpine Publications, Loveland, Colorado, USA, 1997. Authors: Gretchen Haskett and Susan Houser.

Photo "Ishi", page 18 [Foto 2, side 5]

<http://www.jnto.go.jp/eng/index.html>

Map of Japan, Search by region map. [Figur 1, side 4. Kart over Japan er laget om til svart hvitt.]

Norsk Shiba Klubbs medlemmer har bidratt med fotografier og tegninger i kompendiet.

<http://www.shibaliv.com/Shibaregister/>

Norsk Shiba regi

